

MERENKULKUHALLITUksen T I E D O T U S L E H T I

1.6.1991

Helsinki

No 14/91

VESIKULKUVÄYLIEN LIKENNEMERKIT JA VALO-OPASTEET SEKÄ ILMAOHTOJEN, KAAPELEIDEN JA MUIDEN JOHTOJEN RAKENTAMINEN

Vesikulkuväylien merkitsemisestä annettua asetusta (846/79) on muutettu 8.3.1991 annetulla 1.4.1991 voimaan tulleella asetuksella (513/91).

Merenkulkuhallitus on 30.4.1991 antanut päätöksen vesikulkuväylien liikennerkeistä ja valo-opasteista sekä ohjeen ilmajohtojen, kaapeleiden ja muiden johtojen rakentamisesta. Merenkulkuhallituksen päätös ja ohje tulevat voimaan 1.6.1991 lukien.

Asetus muutoksineen sekä merenkulkuhallituksen päätös ja ohje julkaistaan oheisenä.

Väyläosaston päällikkö
merenkulkuneuvos

Kimmo Mannola

Asiaa koskevat tiedustelut: Väyläosasto

Tämä tiedotuslehti 10/16.3.1981
korvaa tiedotuslehdet: 22/7.12.1982

Tätä julkaisua myy: Merenkulkuhallitus
Tilastotoimisto
Vuorimiehenkatu 1
PL 158, 00141 Helsinki
puh. 90-18081

Dnro 1/50/91
ISSN 0430-5345

ASETUS
VESIKULKUVÄYLIEN MERKITSEMISESTÄ (30.11.1979/846)

Kaappa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään:

1 §. Tämä asetus koskee merellä tai muussa vesistössä olevien kulkuväylien merkitsemistä sekä muuta vastaavaa vesiliikenteen ohjaamista ja turvaamista.

Vesiliikenteen ohjaamiseksi ja turvaamiseksi käytetään tarvittaessa 2 §§:ssä tarkoitettuja merenkulun turvalaitteita.
(8.3.1991/513)

(3 momentti on kumottu A:lla 8.3.1991/513)

2 §. Merenkulun turvalaitteet ovat kiinteitä tai kelluvia.

Kiinteitä turvalaitteita ovat elektroniset paikanmääritysasemat ja -laitteet, tutkamerkit, majakat, linja- ja sektoriiloistot, linjamerkit, reunamerkit, kummelit ja muut tunnusmerkit, vesiliekennemerkit, valo-opasteet sekä muut näihin verrattavat kiinteät laitteet. (8.3.1991/513)

Kelluvia turvalaitteita ovat pojut, viittapojut ja viitat.

3 §. Merenkulkuhallitus antaa tarpeelliset määräykset tai ohjeet:

- 1) kulkuväylien merkitsemisesta ja valaisemisesta;
- 2) merenkulun turvalaitteiden ja kulkuväylien merkinnässä käytettävien muiden laitteiden nimityksistä, rakenteesta, merkityksestä sekä väri- ja valotunnusista; (8.3.1991/513)
- 3) merenkulun turvalaitteiden rakentamisesta, asettamisesta, muuttamisesta ja poistamisesta sekä siitä, milloin ne ovat toiminnassa; sekä
- 4) vesistössä tai sen yli kulkevien johtojen, kaapelien ja muiden vastaavien rakennelmien ja laitteiden merkitsemisestä.

4 §. Julkisten kulkuväylien vesiliikenteelle tarpeellisista turvalaitteista huolehtii valtion puolesta merenkulkulaitos, jollei ole erikseen toisin säädetty.

5 §. Muu kuin merenkulkulaitos ei saa rakentaa tai asettaa merenkulun turvalaitetta eikä ylläpitää sitä ilman lupaa. Lupa on haettava merenkulkuhallitukselta, jonka asiana on harkita turvalaitteen tarkoituksenmukaisuus, sekä määrätä rakentamis-, asettamis- ja kunnossapitoehdot.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun luvan saaja ei saa poistaa luvan nojalla asetettua tai rakennettua merenkulun turvalaitetta ilman merenkulkuhallituksen suostumusta, ellei merenkulkuhallitus ole lupaa myönnnettäessä tai muuten toisin määrännyt.

Jos edellä 1 momentissa tarkoitettu luvanvarainen turvalaite on puutteellinen tai harhaanjohtava on merenkulkuviranomaisen kehotettava ylläpitovelvollista määräajassa korjaamaan laite. Jos laitteen korjaaminen kehotuksesta huolimatta laiminlyödään, on merenkulkuviranomaisilla valta suorittaa korjaus ylläpitovelvollisen kustannuksella.

6 §. Kulkuväylän tai muun vesiliikennealueen läheisyyteen ei saa asettaa sellaista mainos- tai merkkivaloa tai muuta valolaitetta, joka muistuttaa erehdyttävästi jotakin merenkulun turvalaitetta tai joka muutoin voi aiheuttaa vaaraa merenkululle.

7 §. Merenkululle tärkeistä turvalitteita koskevista muutoksista merenkulkuhallitus ilmoittaa julkaisussaan "Tiedonantoja merenkulkijoille". Kiireellisissä tapauksissa merenkulkuhallitus voi ilmoittaa muutoksista myös yleisradion ja rannikkoradioasemien välityksellä.

8 §. (8.3.1991/513) Jos joku huomaa, että jokin merenkulun turvalaite ei toimi ilmoitetulla tavalla tai, että jokin sellainen laite on kadonnut, vahingoittunut, siirtynyt paikaltaan tai on jostakin muusta syystä erehdyttävä, hänen on ilmoitettava siitä lähimmälle luotsiasemalle, merenkulkupiirille, merenkulkuhallitukselle tai muulle merenkulkuviranomaiselle.

9 §. Jos kulkuväylään tai muulle vesiliikennealueelle uponnut alus, aluksen osa tai tavarat on vaarallinen tai haitallinen merenkululle tai veneilylle, on aluksen omistajan tai sen, jonka hallinnassa alus tai tavarat olivat, niin pian kuin mahdollista poistettava uponnut esine. Asianomaisen on tarvittaessa pantava paikalle sopiva merkki tilapäiseksi varoitusmerkiksi merenkulkijoita varten sekä ilmoitettava tapahtuneesta viipymättä lähimmälle luotsiasemalle, merenkulkupiirille, merenkulkuhallitukselle tai muulle merenkulkuviranomaiselle. (8.3.1991/513)

Velvollisuudesta korvata vahinko, joka aiheutuu 1 momentissa tarkoitetun toimenpiteen laiminlyömisestä, on voimassa, mitä vahingonkorvauslaissa (412/74) on säädetty. Merenkulkuviranomaiset ovat oikeutetut laiminlyöjän kustannuksella ryhtymään vaaran torjumiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin tai poistamaan esteen.

10 §. Joka rikkoo tämän asetuksen säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, vesikulkuväylän merkitsemiskomuksesta sakkoon.

Joka kiinnittää aluksen, veneen, pyydyksen tai muun sellaisen kellovaan turvalaitteeseen, on tuomittava, vaikka teolla ei olisi aiheutettukaan laitteen siirtymistä tai vahingoittumista, merenkulun turvalaitteen toimivuuden vaarantamisesta sakkoon.

11 §. Kustannukset, jotka ovat aiheutuneet niistä toimenpiteistä, joihin merenkulkuviranomaiset 5 §:n 3 momentin ja 9 §:n 2 momentin säännösten mukaisesti ovat ryhtyneet, peritään maksuvelvolliselta siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin on säädetty.

12 §. Tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista valvovat merenkulku-, poliisi-, rajavartio-, sotilas- ja tulliviranomaiset.

13 §. (8.3.1991/513) Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa liikenneministeriö.

14 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1980.

Tällä asetuksella kumotaan merenkulun turvalaitteista 25 päivänä helmikuuta 1961 annettu asetus (125/61) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Merenkulun turvalaitteista annetun asetuksen 4 ja 5 §, näistä 4 § sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1963 ja 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetuilla asetuksilla (658/63 ja 312/79), ovat voimassa merialueilla vuoden 1980 loppuun ja sisävesillä vuoden 1981 loppuun.

MERENKULKUHALLITUS

MÄÄRÄYS

Antopäivä: 30.4.1991

Dnro: 1/50/91

Sisältöalue: Vesikulkuväylien liikennemerkit ja valo-opasteet

Säädösperusta: Asetus vesikulkuväylien merkitsemisestä 30.11.1979 (846/79) 3 §

Kohderyhmät: Vesikulkuväylillä liikkujat

Voimassaoloaika: 1.6.1991 - toistaiseksi

Kumoaan määräykset: 597/81/101, 30.12.1980
3804/82/101, 7.12.1982

**MERENKULKUHALLITUksen PÄÄTÖS
VESIKULKUVÄYLIEN LIIKENNEMERKEISTÄ JA VALO-OPASTEISTA**

Annettu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 1991

Merenkulkuhallitus on vesikulkuväylien merkitsemisestä 30 päivänä marraskuuta 1979 annetun asetuksen (846/79) 3 §:n nojalla, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 8 päivänä maaliskuuta 1991 annetussa asetuksesta (513/91) päättänyt:

1 luku. Yleisiä määräyksiä

1 §. Soveltamisala

Tämä päätös koskee vesikulkuväylillä vesiliikenteen ohjaamiseksi ja turvaamiseksi käytettäviä liikennemerkkejä ja valo-opasteita.

2 luku. Vesiliikennemerkit

2 §. Sijoittaminen, värit ja valaisu

Liikennemerkit on sijoitettava siten, että ne ovat mahdollisimman hyvin havaittavissa ja ettei niistä ole haittaa liikenteelle.

Liikennemerkkien näkyvissä oleva takasivu on maalattava harmaaksi, jollei merkillä anneta kieltoja, määräyksiä tai tiedotuksia kumpaanakin suuntaan.

Liikennemerkit on tarpeen mukaan valaistava tai varustettava asianomaista väriä heijastavalla pinnalla.

3 §. Merkkiryhmät

Liikennemerkit jaetaan viiteen eri merkkiryhmään.

Nämä merkkiryhmät ovat:

- 1) kieltomerkit;
- 2) määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit;
- 3) tiedotusmerkit;
- 4) apumerkit; sekä
- 5) kaapeli- ja johtomerkit.

4 §. Merkkien koko

Kieltomerkkien, määräystä tai rajoitusta osoittavien merkkien sekä tiedotusmerkkien neliönmuotoisen sivun pituus määräytyy seuraavasti vesialueen leveyden mukaan:

vesialueen leveys, m	sivun pituus, mm
alle 300	960
300 - 500	1 440
501 - 1 000	2 160
yli 1 000	2 880

Kaapelitalujen ja johtomerkkien sivujen pituudet määräytyvät vesialueen leveyden mukaan seuraavasti:

vesialueen leveys, m	sivujen pituudet, mm
alle 100	600 x 1 600
100 - 500	800 x 2 400
501 - 1 000	1 200 x 3 200
yli 1 000	1 600 x 4 400

Milloin laivaväylä kulkee lähellä rantaa tai muusta erityisestä syystä, voidaan taulun ohjemitoista poiketa. Taulun pienin sallittu koko on kuitenkin 600 mm x 1 600 mm.

Kaapelin tai muun johdon suuntamerkkien ympyränmuotoisen osan halkaisija ja neliömäisen osan lävistäjä määräytyvät vesialueen leveyden mukaan seuraavasti:

vesialueen leveys, m	suuntamerkin ympyränmuotoisen osan halkaisija ja neliömäisen lävistäjä, mm
alle 1 000	1 500
1 000 - 4 500	2 500
yli 4 500	3 500

5 §. Kieltomerkit

Kieltomerkki on neliö, jonka sivun pituus on 960 mm ja jonka reuna on 100 mm leveydeltä punainen ja jonka valkoisessa keskustassa on musta kiellon laatua osoittava kuvio tai merkintä sekä valkoisen kentän yli vinosuunnassa vedetty oikealle laskeva 100 mm levyinen punainen raita. Käytettäessä 4 §:n mukaisia suurempia

merkkikokoja määrätyvät merkin kuvioiden ja raitojen mitat suhteessa sivun pituuteen.

Kieltomerkit ovat:

1) Ankkurointikelto: Merkki (kuva 1) kielää kaiken ankkuroimisen sekä ankkurien, vaijereiden ja ketjujen laahaamisen merkin kohdalla ja 100 metrin matkalla sen molemmien puolin. Merkki sijoitetaan kohdalle, jossa ankkurointi vedenalaisen kaapelin tai rakenteen takia on kielletty, väylän kummallekin puolelle siten, että se näkyy molempien suuntiin kuljetaessa. Kiellon laata osoittaa musta ankkuria esittävä kuviot.

2) Pysäköimiskielto: Merkki (kuva 2) kielää ankkuroimisen ja rantaan tai laituriin kiinnitymisen merkin kohdalla ja 50 metriä sen molemmien puolin, jollei vaikutusalaa ole apumerkein toisin osoitettu. Kiellon laata osoittaa keskellä oleva musta kirjain P.

3) Kiinnitymiskielto: Merkki (kuva 3) kielää alusten ja puutavaralautojen rantaan tai laituriin kiinnitymisen merkin kohdalla ja 50 m sen molemmien puolin, ellei vaikutusalaa ole apumerkein toisin osoitettu. Kiellon laata osoittaa musta pollaria ja köyttä esittävä kuviot.

4) Ohittamiskielto; Merkki (kuva 4) kielää alusten ja puutavaralautojen ohittamisen vastakkaista kulkusuuntaa varten tai kiellon päättymiseksi asetettuun merkkiin asti, jollei kiellon vaikutusalaa ole muutoin ilmoitettu. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle. Kiellon laata osoittavat merkin keskialueella olevat mustat samansuuntaiset nuolet.

5) Kohtaamiskielto: Merkki (kuva 5) kielää vastaantulevan aluksen kohtaamisen sekä kaiken ohittamisen merkin ja vastakkaista kulkusuuntaa varten tai kiellon päättymiseksi asetetun merkin välisellä väylänosalla, jollei kiellon vaikutusalaa ole muutoin ilmoitettu. Rajoitusta ei noudateta kohdattaa puutavaralauttaa tai pienalusta (pitius alle 20 m), ellei ole estettä alusten vapaalle kululle. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle. Kiellon laata osoittavat merkin keskialueella olevat mustat vastakkaiset nuolet.

6) Aallokon aiheuttamisen kielto: Merkki (kuva 6) kielää alusta kulkemasta merkin läheisyydessä siten, että alus aiheuttaa haitallista aallokkoa. Kiellon laata osoittaa musta aallokkoaa esittävä kuviot.

7) Vesihiihtokielto: Merkki (kuva 7) kielää vesihiihdon merkin jälkeisellä vesikulkuväylällä, jollei vaikutusalaa ole apumerkein toisin osoitettu. Kiellon laata osoittaa musta vesihiihtää esittävä kuviot.

8) Purjelautailukielto; Merkki (kuva 8) kielää purjelautailun merkin jälkeisellä vesikulkuväylällä, jollei vaikutusalaa ole apumerkein toisin osoitettu. Kiellon laata osoittaa musta purjelautailijaa esittävä kuviot.

6 §. Määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit

Määräystä tai rajoitusta osoittava merkki on neliö, jonka sivun pituus on 960 mm ja jonka reuna on 100 mm leveydetä punainen ja jonka valkoisessa keskustassa on musta määräystä tai rajoitusta osoittava kuviot tai merkintä. Käytettäessä 4 §:n mukaisia suurempia merkkikokoja määrätyvät merkin kuvioiden ja raitojen mitat suhteessa sivun pituuteen.

Määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit ovat:

1) Nopeusrajoitus: Merkki (kuva 9) osoittaa, että väylällä on tällaisin merkein rajoitetulla osalla kielletty kuljemasta suuremmalla nopeudella kuin merkin keskustassa olevin numeroin on osoitettu. Numerot ilmoittavat sallitun nopeuden kilometreinä tunnissa (km/h). Matkan pituus, jolla kulkunopeus on rajoitettu, voidaan tarvittaessa ilmaista apumerkillä. Merkki sijoitetaan mikäli mahdollista kulkusuuntaan nähdyn väylän oikealle puolelle.

2) Pysähtymismerkki: Merkkiä (kuva 10) käytetään valo-opasteiden yhteydessä ja se osoittaa kohdan, johon aluksen tai puutavaralautan etuosan on viimeistään pysähdyttävä silloin, kun valo-opasteet osoittavat ajokieltoa. Merkin keskustassa on vaakasuora musta viiva. Merkki sijoitetaan odotuspaijan maaston tai rakenteiden mukaan kulkusuuntaan nähdyn väylän oikealle tai vasemmalle puolelle.

3) Yleinen varoitusmerkki: Merkki (kuva 11) määräää, että sen läheisyydessä on liikenteessä noudatettava erityistä varovaisuutta. Merkin asettamisen syy ja sen vaikutusalue voidaan tarvittaessa ilmaista apumerkillä. Varoitusmerkin keskustassa on pystysuora musta viiva.

4) Annettava äänímerkki, äänen tunnus: Merkin (kuva 12) kohdalla on aluksen annettava äänímerkki, jonka tunnus osoitetaan merkin alle asetettavalla apumerkillä. Merkin keskellä on määräystä osoittavana kuviona musta ympyrä. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähdyn väylän oikealle puolelle.

5) Alikulkukorkeus rajoitettu: Merkki (kuva 13) osoittaa, että väylällä on tällaisen merkin kohdalla tai tällaisin merkein varustetulla osalla alikulkukorkeus rajoitettu. Merkin keskellä olevat mustat numerot ilmoittavat sallitun alikulkukorkeuden metreissä. Merkin yläreunassa on rajoitusta osoittavana kuviona musta kolmio, jonka yksi kärki on alaspäin. Merkki sijoitetaan joko kulkusuuntaan nähdyn väylän oikealle tahi sen molemmille puolille lukuunottamatta siltoja, joissa se sijoitetaan siltapalkkiin. Jos merkki on varustettu merkin vaikutussuuntaa osoittavalla apumerkillä (kuva 29) se osoittaa sallitun alikulkukorkeuden apumerkin ilmoittamassa suunnassa merkin ja väylän reunan tahi kahden vaikutussuuntaa osoittavin apumerkein varustetun merkin välillä.

6) Kulkusyvyys rajoitettu: Merkki (kuva 14) osoittaa, että väylällä on tällaisen merkin kohdalla tai tällaisin merkein varustetulla osalla kulkusyvyys rajoitettu. Merkin keskiosan mustat numerot ilmoittavat sallitun kulkusyvyyden metreissä. Merkin alareunassa on rajoitusta osoittavana kuviona musta kolmio, jonka yksi kärki on ylöspäin.

7) Kulkuleveys rajoitettu: Merkki (kuva 15) osoittaa, että väylällä on tällaisen merkin kohdalla tai tällaisin merkein varustetulla osalla kulkuleveys rajoitettu. Merkin keskellä olevat mustat numerot ilmoittavat aluksen suurimman sallitun leveyden metreissä. Merkin sivuilla on rajoitusta osoittavina kuvioina mustat kolmiot, joiden kärkien välissä aluslevyettä osoittavat numerot ovat. Merkki sijoitetaan joko kulkusuuntaan nähdyn väylän oikealle tahi sen molemmille puolille.

8) Voimakas virtaus: Merkki (kuva 16) osoittaa, että väylällä on tällaisen merkin jälkeen aluksen kulkemista häiritsevä virtaus. Virtauksen suunta voidaan tarvittaessa ilmaista apumerkillä. Varoitusmerkin keskellä on musta virtausta esittävä kuvio. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähdyn väylän oikealle tai vasemmalle puolelle.

9) Väylän reuna: Merkki (kuva 17) osoittaa, että väylän reuna sijaitsee tällaisen merkin kohdalla merkissä ilmoitetulla koh-tisuoralla etäisyydellä siitä. Väylän suurimmalla sallitulla syväydellä kulkevien alusten tulee pitää merkkiin vähintään siinä ilmoitettu etäisyys. Merkin keskellä oleva laaja musta kolmio osoittaa kohtisuoran suunnan väylän reunaan ja mustan kolmion sisällä olevat numerot ilmoittavat väylän reunan etäisyyden merkistä metreissä.

10) Varoitus uimapaikasta: Merkki (kuva 18) osoittaa, että väylän läheisyydessä on tällaisen merkin jälkeen yleinen uimapaikka. Merkki määräää, että tällaisella väyläkohdalla on noudatettava erityistä varovaisuutta uimareiden johdosta. Merkin keskellä varoituksen laatau osoittaa musta uimarin päättä ja aaltoja esittävä kuvio. Merkki sijoitetaan sille puolelle kulkuväylää, jolla uimapaikka sijaitsee.

11) Otettava yhteys radiopuhelimella: Merkin (kuva 19) kohdalla on aluksesta otettava yhteys radiopuhelimella siten kuin merkki määräää. Merkin keskellä on määräystä osoittavana kuviona radiopuhelintyyppin lyhennekirjaimet ja niiden alla kutsukanavan numero. Tarpeelliset lisätiedot yhteydenottoa varten on annettu apumerkillä. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden näkyvään paikkaan.

7 §. Tiedotusmerkit

Tiedotusmerkki on neliö, jonka sivun pituus on 960 mm, ja jossa on sinisellä pohjalla valkoinen tiedotteen laatau osoittava kuvio tai merkintä. Käytettäessä 4 §:n mukaisia suurempia merkki-kokoja määrätytyvät merkin kuvioiden mitat suhteessa sivun pituuteen.

Tiedotusmerkkejä ovat:

1) Pysäköiminensallittu: Merkki (kuva 20) osoittaa pysähtymistä varten varatut laiturit ja muut tähän tarkoitettut kohdat. Alusten ja lauttojen rantaan kiinnityminen tai, jollei se ole mahdollista, niiden ankkuroiminen on sallittu sillä puolella väylää, jolle merkki on sijoitettu. Merkissä on sinisellä pohjalla valkoinen kirjain P. Merkki voidaan varustaa 8 §:n 1 kohdan (kuva 29) mukaisella merkin vaikutussuuntaa osoittavalla apumerkillä.

2) Kiinnityminensallittu: Merkki (kuva 21) osoittaa, että alusten ja puitavara-aluttojen kiinnityminen rantaan tai laituriin on sallittu merkin kohdalla ja 50 m sen molemmilla puolin ellei vaikutusalaa ole apumerkein toisin osoitettu. Merkissä on kiinnityksen tunnuksena valkoinen pollaria ja köyttä esittävä kuvio.

3) Ilmajohtoaosoittava merkki: Merkki (kuva 22) sijoitetaan joko kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle tai molemmille puolille väylää kohdalle, jossa johtolinja risteää väylän. Merkissä on johdon tunnuksena valkoinen salamaa esittävä kuvio. Merkkiä käytetään yhdessä "alikulkukorkeus rajoitettu" -merkin kanssa. Milloin on lähekkäin useita ilmajohtoja, merkitään äärimmäiset johdot "alikulkukorkeus rajoitettu" ja "ilmajohto" -merkkien yhdistelmällä ja lisäksi mahdollisella apukilvellä. Tässä tapauksessa "alikulkukorkeus rajoitettu" -merkki osoittaa alimman ilmajohdon mukaisen turvallisen alituskorkeuden. Vesikulkuväylän ylittävien ilmajohtojen rakentamisessa huomioon otettavista määräyksistä ja ohjeista merenkulkuhallitus on antanut erillisohjeet.

4) Puhelin: Merkissä (kuva 23) on valkoinen puhelinta osoittava kuvio. Merkki voidaan varustaa 8 §:n 2 kohdan mukaisella puhelimen sijaintia tai etäisyyttä osoittavalla apumerkillä.

5) Lauttaväylän risteämistä osoittava merkki: Merkki (kuvat 24 ja 25) sijoitetaan hyvin näkyvälle paikalle kulkusuunnassa 500 - 1 300 metrin etäisyydelle risteävästä lauttaväylästä. Merkissä on lautan tunnuksena valkoinen lauttaa esittävä kuvio. Mikäli lautta kulkee vaijerin varassa, on merkissä lisäksi valkoinen vaijeria esittävä viiva (kuva 24). Mikäli lautta on vapaasti kulkeva, ei merkissä ole vaijeria esittävä viivaa (kuva 25). Merkki esiintyy aina risteävän lauttaväylän etumerkkinä yhdessä kuvan 12 (annettava äänimerkki) mukaisen merkin kanssa, joka on päätämerkki.

6) Radiopuhelinyhteyden mahdollisuutta osoittava merkki: Merkki (kuva 26) osoittaa, että kulkuväylältä on mahdollisuus ottaa radiopuhelinyhteyts merkin osoittamalla kutsukanavalla. Merkissä on sinisellä pohjalla valkoiset radiopuhelintyyppin lyhennekirjaimet ja niiden alla kutsukanavan numero. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähdyn näkyvään paikkaan.

7) Juomavesipiste: Merkissä (kuva 27) on valkoinen vesihanaa osoittava kuvio. Merkki voidaan varustaa lisäksi 8 §:n mukaisella apumerkillä, jossa on tiedot vesipisteen sijainnista.

8) Kiellon, määräyksen tai rajoituksen päättyminen: Merkki (kuva 28) osoittaa aikaisemmin kulkuväylän varrella olleen kielto-, määrärys- tai rajoitusmerkin päättymiskohdan. Merkissä on päättymisen tunnuksena valkoinen diagonaaliviiva. Merkki sijoitetaan kulkuväylän oikealle puolelle tai vastakkaiselle ajosuunnalle tarkoitettun vastaavan kielto-, määrärys- tai rajoitusmerkin käänötö-puolelle.

8 §. Apumerkit

Apumerkit ovat lisäkilpiä, jotka esiintyvät yhdessä kieltoa, määräystä tai rajoitusta ja tiedotusta koskevien vesiliikennemerkkien kanssa.

Apumerkkejä ovat:

1) Merkin vaikutussuuntaa osoittava apumerkki: Merkki (kuva 29) on valkoinen suorakulmainen kolmio, jonka suora kulma osoittaa vaakasuoraan suuntaan. Kolmion pystysuora sivu on merkin korkuinen. Merkkiä käytetään päätämerkin yhteydessä osoittamaan sen vaikutussuuntaa ja se sijoitetaan välittömästi päätämerkin viereen.

2) Apukilpi: Apukilpi (kuvat 30, 16 ja 12) on valkoinen suorakaide, jonka leveys on yhtä suuri kuin päätämerkin leveys. Etäisyyttä tai vaikutuspituutta osoittavat apukilvet sijoitetaan päätämerkin yläpuolelle. Muuta päätämerkin kohdentamista ja tarkentamista koskevat apukilvet sijoitetaan päätämerkin alapuolelle.

9 §. Kaapeli- ja johtomerkit

Kaapelitalu ja johtomerkki: Merkki (kuva 31) osoittaa, että väylällä tai muulla vesialueella, jota käytetään kulkemiseen on tällaisen merkin kohdalla laskettu vesistöön kaapeli, vesi-, viemäri- tai muu johto. Kaapelitalu ja johtomerkki ovat suorakaitteita, joiden krominkelkaisella pohjalla on isoilla mustilla kirjaimilla kaapelitalussa sana KAAPELI, KABEL tai CABLE ja

johtomerkissä maininta johdon laadusta. Kaapelitalun ja johtomerkin tukipuissa on vuorotellen keltaisia ja mustia, noin 0,5 metrin levyisiä vaakasuuria raitoja siten, että lähinnä taulua on keltainen raita. Kaapelitalu ja johtomerki sijoitetaan vesialueen kummallekin rannalle kohtisuoraan kaapelin, vesi-, viemäri- tai muun johdon suuntaa vastaan siten, että tauluja yhdistävä suora osoittaa kaapelin, vesi-, viemäri- tai muun johdon sijainnin. Jos vesialue on leveämpi kuin 2 km, merkitään kaapeli, vesi-, viemäri- tai muu johto lisäksi suuntamerkillä.

Suuntamerkit: Merkkien, alempi tai ylempi (kuva 32), kautta kulkeva suora osoittaa kaapelin sijainnin. Alempi suuntamerkki on ympyränmuotoinen, valkoisen reunuksen ympäröimä, tukipuihin kiinnitetty punainen taulu, jonka valkoisen reunuksen leveys on 1/8 taulun halkaisijasta. Ylempi suuntamerkki muodostuu kahdesta samoihin tukipuihin päälekkäin kiinnitetystä taulusta, joista ylempänä oleva on samanlainen kuin alempi suuntamerkki. Välittömästi sen alapuolella on kärjellään neliönmuotoinen, punaisen reunuksen ympäröimä valkoinen taulu, jonka reunuksen leveys on 1/8 taulun lävistäjästä. Suuntamerkkien tukipuissa on vuorotellen 0,4-0,8 metrin levyisiä vaakasuuria valkoisia ja punaisia raitoja. Suuntamerkit sijoitetaan kulkuväylää lähempänä olevalle rannalle.

Vesikulkuväylän alittavien kaapeleiden ja johtojen rakentamisessa huomioon otettavista määräyksistä ja ohjeista merenkulkuhallitus on antanut erillisohjeet.

Tauluissa tulee käyttää sanaa "CABLE" kaikilla pääsisääntövälillä. Muilla välillä käytetään suomenkielistä sanaa "KAAPELI" jos kunnan, jonka alueella varoitustaulu on, väestön enemmistö on suomenkielinen ja vastaavasti ruotsinkielistä sanaa "KABEL", jos kunnan väestön enemmistön kieli on ruotsi.

Taulun tekstin koko millimetreissä tulee olla alla olevan taulukon mukainen:

Taulun koko	KAAPELI	KABEL	CABLE
600 x 1600	400 x 1520	400 x 1520	400 x 1475
800 x 2400	600 x 2280	600 x 2280	600 x 2212
1200 x 3200	800 x 3040	800 x 3040	800 x 2949
1600 x 4400	1100 x 4180	1100 x 4180	1100 x 4055

3 luku. Valo-opasteet

10 §. Merkitys ja sijoittaminen

Valo-opastein voidaan liikennettä ohjata kanavilla ja avattavilla sillilla, kapeikoissa, jyrkässä kaarteessa, jäätien risteyksessä, satama-alueella sekä muullakin kuin yleisellä kulkuväylällä olevalla sillalla.

Valo-opasteiden merkitykset ovat seuraavat:

- 1) kaksi kiinteää punaista valoa vierekkäin: kulku kielletty;
- 2) yksi kiinteä punainen valo: kulku kielletty;
- 3) kaksi kiinteää vihreätä valoa vierekkäin: kulku sallittu;
- 4) yksi kiinteä vihreä valo: kulku sallittu; mahdolliset

liikennettä rajoittavat tekijät on osoitettu omalla opasteellaan;

5) yksi vilkuva sinipunainen valo: alikulkukorkeus suljetussa asennossa olevan avattavan sillan tai alikulkukorkeutta rajoittavan portin takia rajoitettu; siltaan tai porttiin kiinnitetyllä sallitun alikulkukorkeuden liikennerkillä (kuva 13) osoitettua korkeammat alukset eivät voi alittaa siltaa tai porttia; alus vastaa itse alikulkukorkeuden riittävyydestä; silta tai portti avataan aluksen pyytäessä sitä pitkällä äänimerkillä tai radiopuhelimella;

6) yksi kiinteä valkoinen valo: saapuva alus tai puutavara-lautta on havaittu, mutta sen on odotettava kulkuehjeita;

7) yksi vilkuva valkoinen valo: saapuva alus tai puutavara-lautta on havaittu; sulku tai väylä on vapautumassa ja alus tai puutavara-lautta voi valmistautua jatkamaan kulkuaan;

8) yksi vilkuva keltainen valo: avattava silta tai väylä on vartioimaton; kulku sallittu omalla vastuulla varovaisuutta noudattaen; mahdolliset liikennettä rajoittavat tekijät on osoitettu omalla opasteellaan tai liikennerkillä.

Valo-opasteet on sijoitettava satama-, sulku- tai siltara-kenteisiin kiinnitettyihin tai kulkusuuntaan nähdyn väylän oikealle puolelle sijoitettuihin mustiin taustalevyihin. Merenkulkuhallitus päättää liikennepaikan tarpeiden pohjalta, minkälaisista opasteyhdis-telmää kulloinkin on käytettävä (kuvat 33 ja 34).

Merenkulkuhallitus voi poikkeustapauksessa antaa määräyksiä muunlaisista valo-opasteista sekä liikenteen ohjaamisesta ilman valo-opasteita.

4 luku. Erinäisiä määräyksiä

11 §. Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1991.

Tällä päätöksellä kumotaan merenkulkuhallituksen 30 päivänä joulukuuta 1980 antama päätös vesikulkuväylien liikennerkeistä ja valo-opasteista sekä merenkulkuhallituksen 7 päivänä joulukuuta 1982 antama päätös uusien kaapelitalujen tekstin käytöstä ja tekstin tyypistä.

Liikennerkit on uusittava tämän päätöksen mukaisiksi vuoden 1991 loppuun mennessä.

Pääjohtaja

Kyösti Vesterinen

Väyläosaston pääliikkö
merenkulkuneuvos

Kimmo Mannola

MERENKULKUHALLITUS

OHJE

Antopäivä: 30.4.1991
Dnro: 1/50/91

Sisältöalue: Ohje ilmajohtojen, kaapeleiden ja muiden johtojen rakentamisesta vesiliikenalueella

Säädösperusta: Merenkulkuhallituksen päätös vesikulkuväylien liikennemerkeistä ja valo-opasteista 30.4.1991 7 ja 9 §

Kohderyhmät: Ilmajohtojen, kaapeleiden ja muiden johtojen rakentajat

Voimassaoloaika: 1.6.1991 - toistaiseksi

Kumoaa ohjeen: 597/81/101, 30.12.1980

**MERENKULKUHALLITUksen OHJE
ILMAJOHTOJEN, KAAPELEIDEN JA MUIDEN JOHTOJEN RAKENTAMISESTA**

Annettu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 1991

Merenkulkuhallitus on vesikulkuväylien liikennemerkeistä ja valo-opasteista 30 päivänä huhtikuuta 1991 antamansa päätöksen 7 ja 9 §:n nojalla päättänyt:

1. ILMAJOHDOT

Yleistä

Vesikulkuväylillä liikennöivien alusten suurimmat mastonkorkeudet määrittelee merenkulkulaitos. Ilmajohdon rakentajan tulee tiedustella tarvittavaa alikulkukorkeutta ao. merenkulkupiiriltä. Vesilain (264/61) säädöksistä seuraa, että ilmajohdon rakentamiseen yleisen kulkutai uittoväylän yli on haettava vesioikeuden lupa silloin, kun rakentaja ei katso voivansa noudattaa merenkulkulaitoksen ilmoittamaa alikulkukorkeutta.

Ilmajohtojen rakentamisessa on noudatettava, mitä sähköturvallisuusmääräyksistä 28 päivänä helmikuuta 1974 annetussa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (205/74) on ilmajohdoista säädetty.

Sähkötarkastuskeskus on julkaisussaan A4-86 Vahvavirtailmajohtomääräykset antanut täydentäviä ohjeita ja selityksiä ilmajohdon sijainnista ja rakennevaatimuksista vesialueilla.

Ilmajohdon rakentajan tulisi suunnitella vesistölylykset turvallisen korkealle ei ainoastaan yleisellä kulkutai uittoväylällä vaan myös sellaisilla alueilla, joilla voidaan ajatella todennäköisesti esiintyvän vesiliikennettä. Ilmajohtojen alikulkukorkeuksista on laadittu sekä sisävesi- että merialuetta koskevat suositukset, joita myydään merenkulkuhallituksen julkaisumynnissä.

Ilmoitus ilmajohdon valmistumisesta ja sen turvallisesta alituskorkeudesta on rakentajan tehtävä merenkulkuhallitukselle ja maanmittaushallitukselle karttoihin merkitsemistä varten. Ilmoitus on aina tehtävä, milloin ilmajohto ylittää yleisen, merkityn kulkuväylän. Suositeltavaa on, että ilmoitus tehdään muistakin vesiliikenteen kannalta tärkeistä ilmajohdoista.

Ilmajohdon merkitseminen

Alueella, jossa voidaan ajatella todennäköisesti esiintyvän vesiliikennettä, vesistön ylittävä ilmajohto on merkittävä vesiliikennemerkillä "ilmajohto", minkä lisäksi käytetään "alikulkukorkeus rajoitettu" -merkkiä, joka osoittaa turvallisen alituskorkeuden.

Merkit on sijoitettava siten, että ne ovat lähestyvästä aluksesta helposti havaittavissa niin, että alus voidaan vaikeuttaa hyvissä ajoin käntää takaisin tai pysäyttää.

Yli 380 V johdon jännite voidaan lisäksi merkitä ilmajohtomerkin alapuolella olevalla apukilvellä.

2. KAAPELIT

Yleistä

Vesilain nykyisten määräysten mukaan vesioikeuden lupa on aina haettava voimajohdon tekemiseen yleisen kulku- tai uittoväylän alitse.

Kaapeleiden rakentamisessa on noudatettava edellä mainitun kaappa- ja teollisuusministeriön päätöksen (205/74) vesistökaapeleita koskevia säädöksiä.

Kaapelin merkitsemisellä maastoon ja karttoihin suojellaan kaapelin omistajaa vesiliikenteen vaaroilta. Tämän vuoksi tulisi kaapelit merkitä kaikissa vesistöalituksissa, eikä vain niissä tapauksissa, joissa kaapeli alittaa yleisen kulkuväylän.

Kaapelin rakentajan on ilmoitettava merenkulkuhallitukselle kaapelin sijainti karttoihin merkitsemistä varten purjehduskelpoisilla vesialueilla.

Puhelinkaapelin ja enintään 380 V sähkökaapelista ilmoittaminen jää kuitenkin omistajan harkintaan.

Kaapelitalujen sijoittaminen, materiaalit ym.

Kaapelitalut:

Kaapelitalu sijoitetaan vesistön kummallekin rannalle kohdisuoraan kaapelin suuntaa vastaan siten, että tauluja yhdistävä suora osoittaa kaapelin sijainnin. Jos kaapeli mutkittelee vesistössä, tulee kaapelitalujen osoittaa kaapelin sijainti kulkuväylällä.

Kaapelitalulu tehdään samoista materiaaleista kuin muutkin vesiliikennemerkit tai sopivasta muusta materiaalista, esimerkiksi laudoista, ja se asetetaan tukijalkojen varaan riittävälle korkeudelle.

Suuntamerkit:

Alempi suuntamerkki asetetaan mahdollisimman lähelle rantaa ja ylempi suuntamerkki edellisestä sellaiselle etäisyydelle, mikä vastaa noin 1/20 kaapelin vedenalaisen, suoraan kulkevan osan pituudesta, ellei olosuhteiden vuoksi ole tyydyttävä pienempään etäisyyteen.

Jos kaapeli ei samansuuntaisena alita koko vesialuetta, on suuntamerkit sijoitettava molemmille rannoille.

Kapeikkoissa, joissa on useita vierekäisiä kaapeleita ja muita johtoja, ei näitä tarvitse merkitä erikseen. Tällöin on alueen molempien päihin asetettava varoitustaulut, joihin tulee merkintä johdon laadusta, esimerkiksi KAAPELEITA SALMESSA 2000 m ja/tai KABLAR I SUNDET 2000 m, merenkulkupiirin antamien tarkempien ohjeiden mukaan.

3. VESI-, VIEMÄRI- YM. JOHDOT

Vesilain nykyisten määräysten mukaan vesioikeuden lupa on aina haettava vesi-, viemäri- tai muun johdon tekemiseen yleisen kulku- tai uittoväylän alitse.

Vesistön alittavan vesi-, viemäri- ym. johdon merkitsemisessä noudatetaan soveltuvin osin vedenalaisten kaapeleiden merkitsemestä annettuja ohjeita silloin, kun tällaisen johdon voidaan ajatella olevan vesiliikenteen vaaroille alittiina. Tällöin tulee tauluun merkintä johdon laadusta, esimerkiksi MAAKAASU ja/tai NATURGAS.

Johdon rakentajan on ilmoitettava merenkulkuhallitukselle johdon sijainti karttoihin merkitsemistä varten purjehduskelpoisilla vesialueilla.

4. VAROITUSTAULUJEN VALAISEMINEN

Satama-alueen, yleisen ankkuripaikan tai valaistun väylän ylittäviä ilmajohtoja osoittavat merkit, samoin kuin näiden alueiden kautta kulkevia kaapeleita osoittavat taulut ja suuntamerkit on pimeän aikana valaistava, mikäli se on kohtuullisin kustannuksin mahdollista.

Suuntamerkissä on käytettävä sen keskiosan väristä valoa. Tätä alemmassa suuntamerkissä käytetään punaista ja ylemmassä punaista ja sen alla valkoista valoa. Varoitustaulu valaistaan suuntaamalla siihen valo.

5. VOIMAANTULOMÄÄRÄYS

Tämä ohje tulee voimaan 1.6.1991 ja se kumoaa merenkulkuhallituksen 30 päivänä joulukuuta 1980 antamat ohjeet ilmajohtojen, kaapeleiden ja muiden johtojen rakentamisessa huomioon otettavista määräyksistä ja ohjeista.

Pääjohtaja

Kyösti Vesterinen

Väyläosaston päälikkö
merenkulkuneuvos

Kimmo Mannola

Kieltomerkit
Förbudsmärken

Kuva 1. Ankkurointikielto
Fig. 1. Ankringsförbud

Kuva 2. Pysäköimiskielto
Fig. 2. Stoppförbud

Kuva 3. Kiinnitymiskielto
Fig. 3. Förtöjningsförbud

Kuva 4. Ohittamiskielto
Fig. 4. Passerförbud

Kuva 5. Kohtaamiskielto
Fig. 5. Mötessförbud

Kuva 6. Aallokon aiheuttamisen kielto
Fig. 6. Förbud mot att orsaka svallvågor

Kuva 7. Vesihiihtokielto
Fig. 7. Förbud mot vattenskidåkning

Kuva 8. Purjelautailukielto
Fig. 8. Förbud mot brädsegling

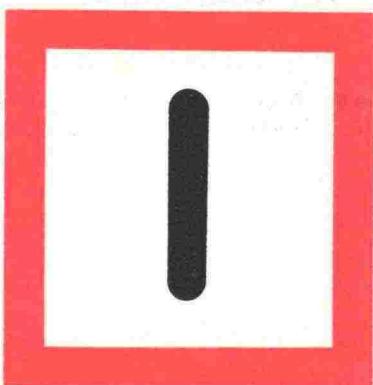
Määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit
Märken som utvisar påbud eller begränsning

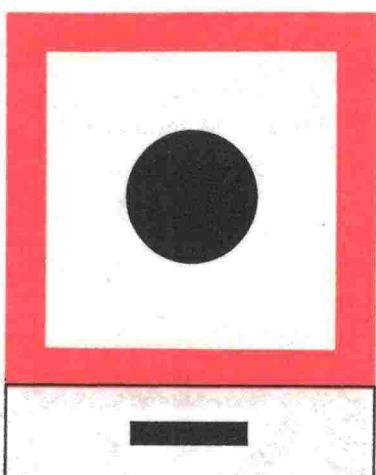
Kuva 9. Nopeusrajoitus (km/h)
Fig. 9. Fartbegränsning (km/h)

Kuva 10. Pysähtymismerkki
Fig. 10. Stopptecken

Kuva 11. Yleinen varoitusmerkki
Fig. 11. Allmänt varningsmärke

Kuva 12. Annettava äänimerkki, äänen tunnus
Fig. 12. Påbud om ljudsignal
och dess art

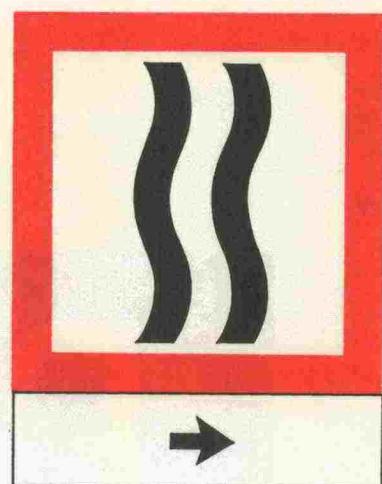
Kuva 13. Alikulkukorkeus rajoitettu
(metriä)
Fig. 13. Begränsad segelfri höjd
(meter)

Kuva 14. Kulkusyvyyts rajoitettu
(metriä)
Fig. 14. Begränsat djupgående
(meter)

Kuva 15. Kulkuleveys rajoitettu
Fig. 15. Begränsad fartygsbredd

Kuva 16. Voimakas virtaus ja
virtauksen suunta
Fig. 16. Kraftig ström och
strömkriktning

Kuva 17. Väylän reuna
Fig. 17. Farledskant

Kuva 18. Varoitus uimapaikasta
Fig. 18. Varning - badställe

Kuva 19. Otettava yhteys radiopuhelimella
Fig. 19. Ta kontakt per radiotelefon

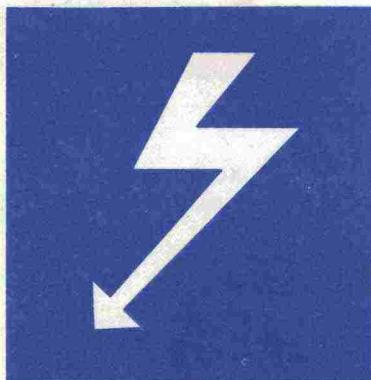
Tiedotusmerkit
Informationsmärken

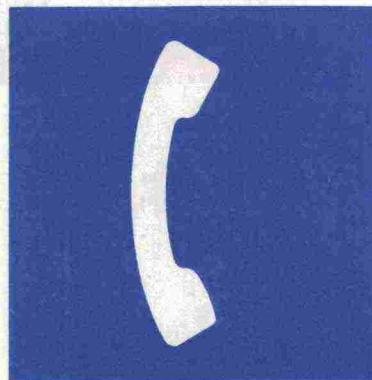
Kuva 20. Pysäköiminen sallittu
Fig. 20. Angöring tillåten

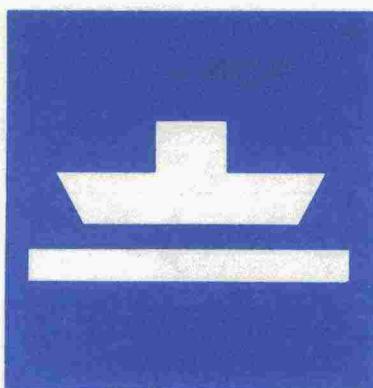
Kuva 21. Kliinittyminen sallittu
Fig. 21. Förtöjning tillåten

Kuva 22. Ilmajohto
Fig. 22. Luftledning

Kuva 23. Puhelin
Fig. 23. Telefon

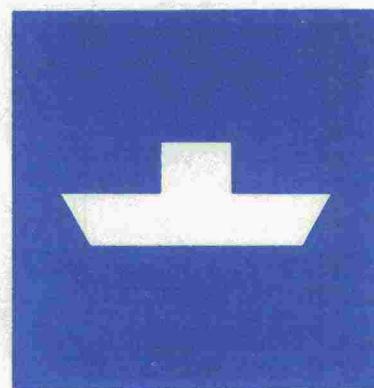

Kuva 24. Lauttaväylän risteäminen

(vaijerilautta)

Fig. 24. Korsande färjled

(linstyrd färja)

Kuva 25. Lauttaväylän risteäminen

(vapaasti kulkeva lautta)

Fig. 25. Korsande färjled

(frigående färja)

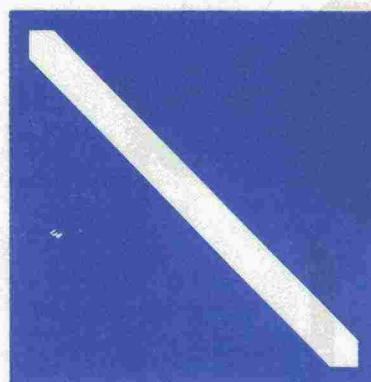
Kuva 26. Mahdollisuus radiopuhelinyhteyteen

Fig. 26. Möjlighet till radiotelefonkontakt

Kuva 27. Juomavesipiste

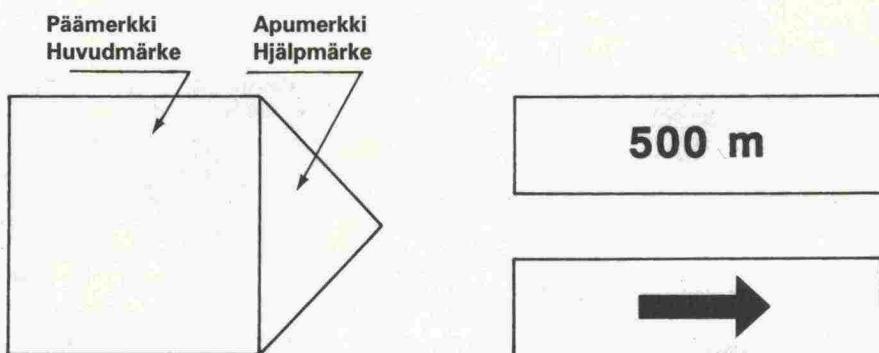
Fig. 27. Dricksvattenpost

Kuva 28. Kiellon, määräyksen tai rajoituksen päättyminen

Fig. 28. Förbud, påbud eller begränsning upphör

**Apumerkit
Hjälpmärken**

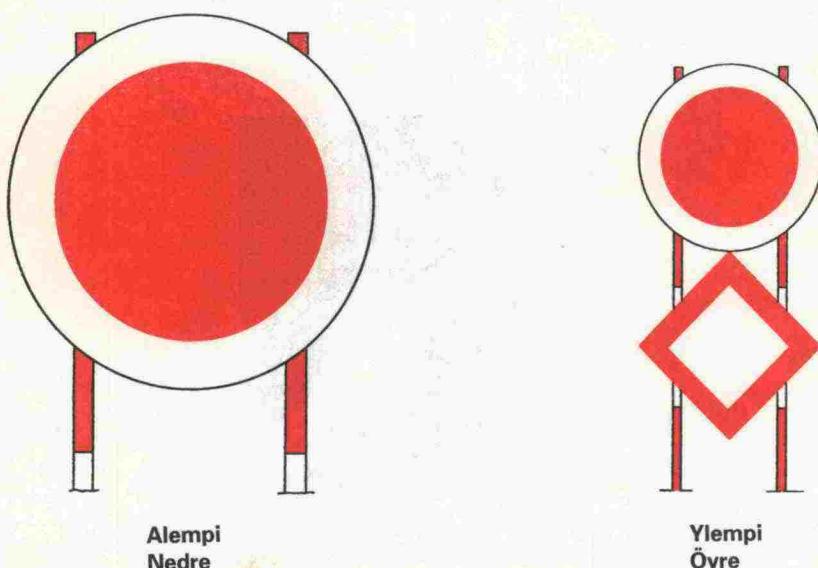
Kuva 29. Päämerkin vaikuttussuuntaa osoittava apumerkki

Fig. 29. Hjälpmärke som anger den riktning i vilken huvudmärket gäller

**Kuva 30. Apukilpiä
Fig. 30. Hjälpskyltar**

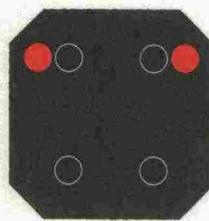
**Kuva 31. Kaapelitaulu
Fig. 31. Kabeltavla**

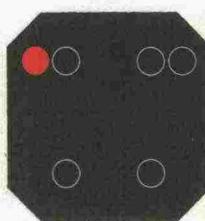
**Kuva 32. Kaapelin suuntamerkkejä
Fig. 32. Linjemärken för kabel**

Kuva 33. Sulkujen valo-opasteet vesiliikennettä varten; täydellinen järjestelmä

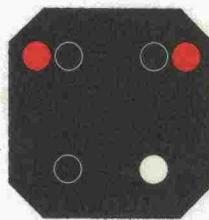
Ajo kielletty

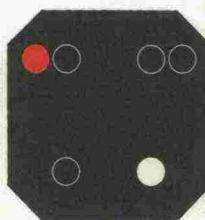
Sulkuportti ja mahdollinen avattava silta ovat auki-asennossa.

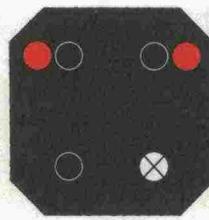
Sulkuportti ja mahdollinen avattava silta eivät ole auki-asennossa.

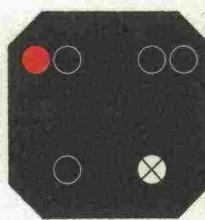
Sulkua lähestyvä alus on havaittu; sulku on varattu. ODOTA!

Sulkua lähestyvä alus on havaittu. Sulkuportti ja mahdollinen avattava silta ovat auki-asennossa, mutta opasteita ei ole vielä muutettu salliviksi. ODOTA!

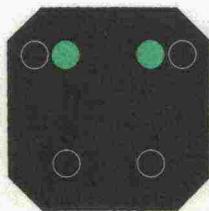

Sulkua lähestyvä alus on havaittu; sulku vapautuu hetken kuluttua. (Toista alusta ei ole tulossa ulos sulusta.) VALMISTAUDU!

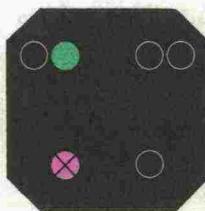

Sulkuportti ja mahdollinen avattava silta ovat auki-asennossa, mutta opasteita ei ole vielä voitu muuttaa salliviksi; salliva opaste annetaan hetken kuluttua. VALMISTAUDU!

Ajo sallittu

Sulkuportti ja mahdollinen avattava silta ovat auki; ajo on esteetön.

Sulkuportti on auki; ALIKULKUKORKEUS RAJOITETTU avattavan sillan takia, joka ei ole auki-asennossa. Alus vastaa itse alikulkukorkeuden riittävyydestä. Silta avataan aluksen pyytäessä sitä pitkällä äänimerkillä.

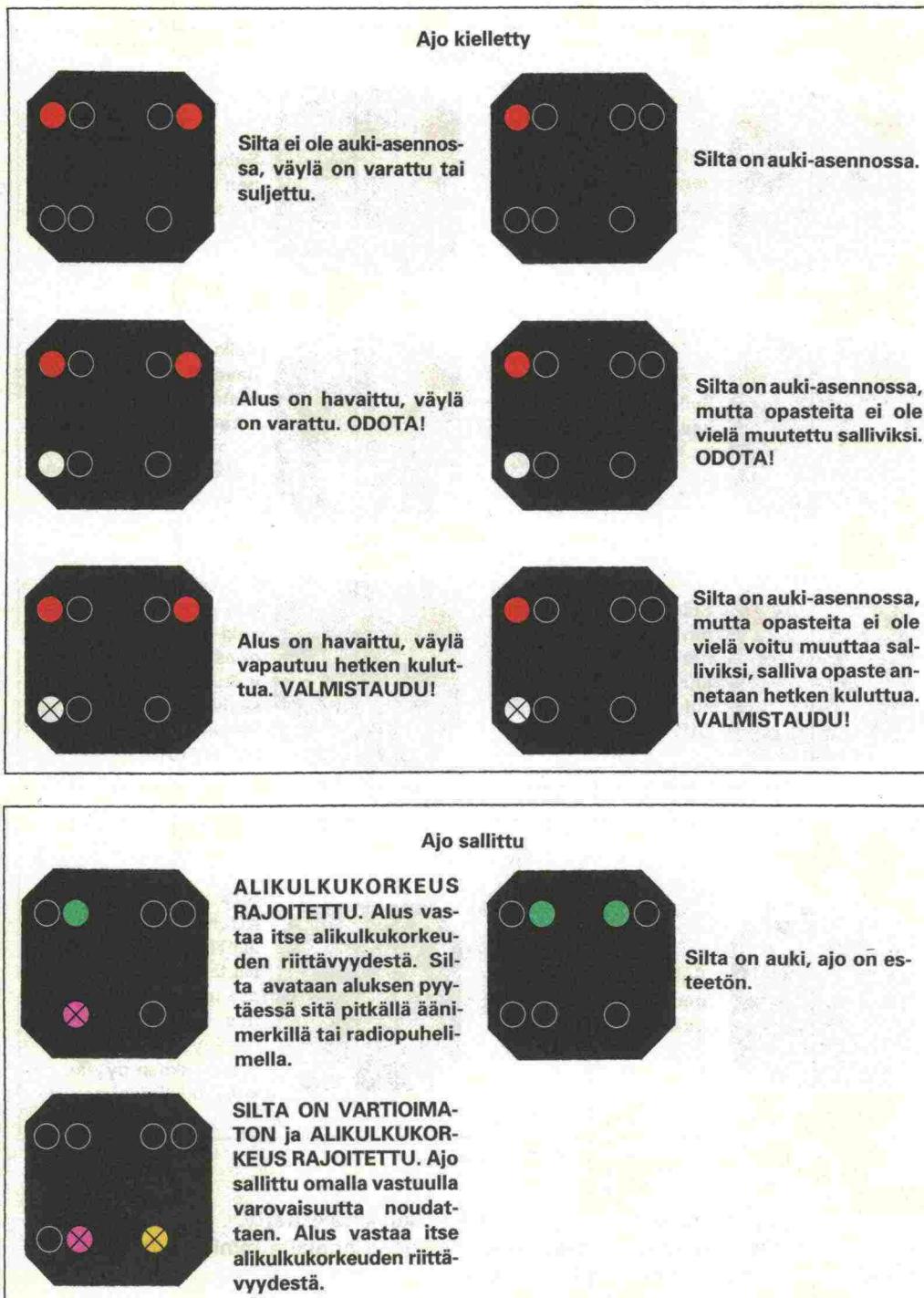
Sulun opastejärjestelmä voi olla myös muu kuin kuvassa esitetty. Merenkulkuhallitus päättää liikenepaikan tarpeiden pohjalta minkälaisista opastehdistelmää kulloinkin on käytettävä.

Merkkien selitykset:

○ = kiinteä valo

⊗ = vilkkuva valo

Kuva 34. Avattavien siltojen valo-opasteet vesiliikennettä varten; täydellinen järjestelmä

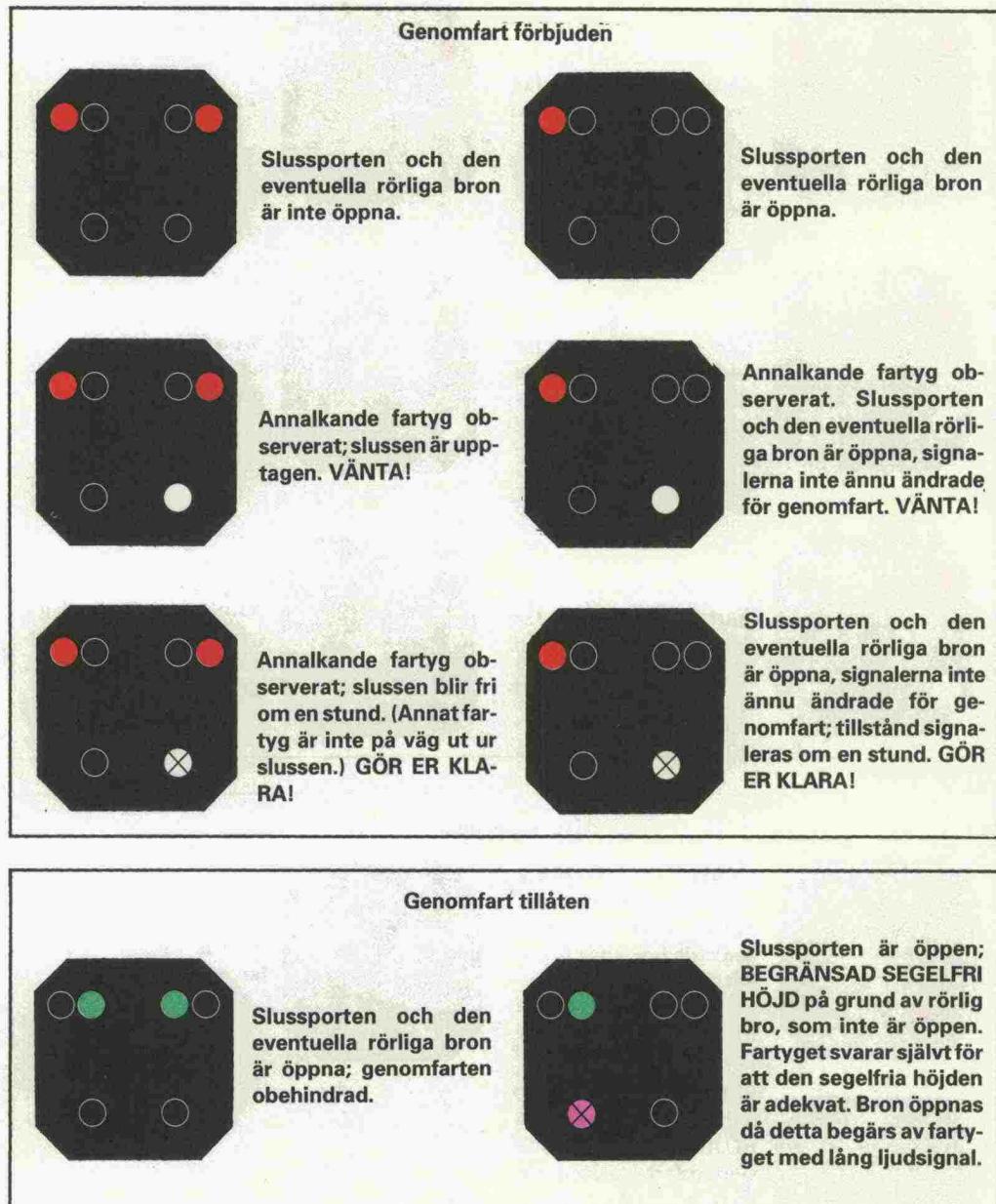
Avattavan sillan opastejärjestelmä voi olla myös muu kuin kuvassa esitetty. Merenkulkuhallitus päättää liikenepaikan tarpeiden pohjalta minkälaisista opasteyhdistelmistä kulloinkin on käytettävä.

Merkkien selitykset:

 = kiinteä valo

 = vilkuva valo

Fig. 33. Ljussignaler för sjötrafiken vid slussar; fullständigt system

Slussar kan också ha annat signalsystem än ovan.

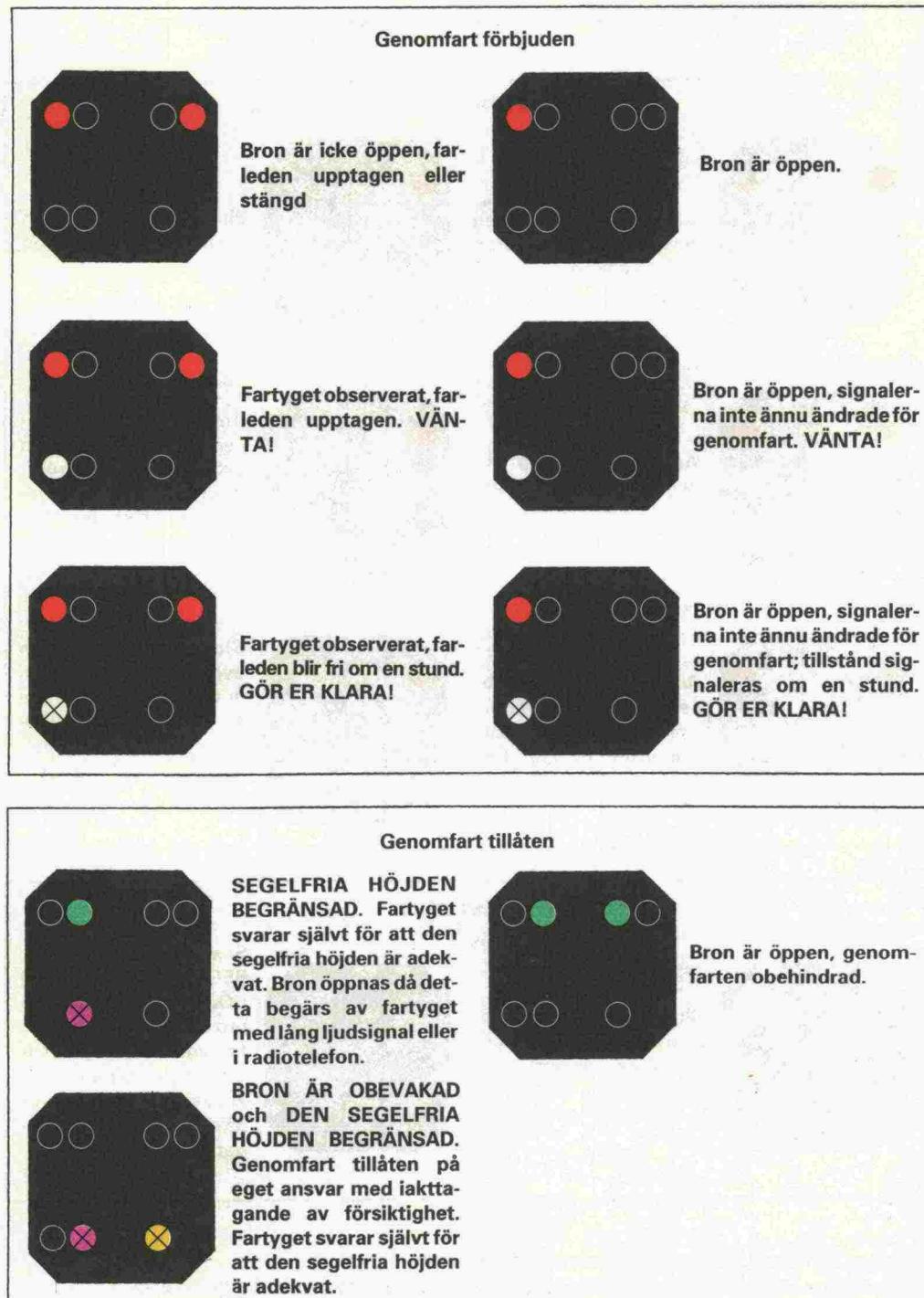
Sjöfartsstyrelsen beslutar på basis av trafikställets behov om den signalkombination som i varje enskilt fall skall användas.

Teckenförklaringar:

= fast ljus

= blinkljus

Fig. 34. Ljussignalen för sjötrafiken vid rörliga broar; fullständigt system

Rörliga broar kan också ha andra ljussignalsystem än ovan.
Sjöfartsstyrelsen beslutar på basis av trafikställets behov om den signalkombination som i varje enskilt fall skall användas.

Teckenförklaringar:

 = fast ljus

 = blinkljus

SJÖFARTSSTYRESENS INFORMATIONSBALAD

1.6.1991

Helsingfors

Nr 14/91

TRAFIKMÄRKEN OCH LJUSSIGNALER I FARLEDER SAMT ANLÄGGANDE AV LUFTLEDNINGAR, KABLAR OCH ANDRA LEDNINGAR

Förordningen om utmärkning av farlederna (846/79) har ändrats genom en förordning (513/91) av den 8 mars 1991 som trädde i kraft den 1 april 1991.

Sjöfartsstyrelsen har den 30 april 1991 utfärdat ett beslut om trafikmärken och ljussignaler i farleder och anvisningar om anläggande av luftledningar, kablar och andra ledningar. Sjöfartsstyrelsens beslut och anvisningar träder i kraft den 1 juni 1991.

Bifogat publiceras förordningen jämte ändringar samt sjöfartsstyrelsens beslut och anvisningar.

Chefen för farledsavdelningen
sjöfartsrådet

Kimmo Mannola

Närmare upplysningar:

Farledsavdelningen

Detta informationsblad
ersätter informationsbladen:

10/16.3.1981
22/7.12.1982

Denna publikation säljs av:

Sjöfartsstyrelsen
Statistikbyrån
Bergmansgatan 1
PB 158, 00141 Helsingfors
tfn 90-18081

FÖRORDNING
OM UTMÄRKNING AV FARLEDERNA (30.11.1979/846)

På föredragning av handels- och industriministern stadgas:

1 §. Denna förordning gäller utmärkning av farleder på havet eller i annat vattendrag samt annan motsvarande dirigerings av sjötrafiken och främjande av dess säkerhet.

För dirigering av sjötrafiken och främjande av dess säkerhet används vid behov sådana säkerhetsanordningar för sjöfarten som avses i 2 §. (8.3.1991/513)

(Mom. 3 har upphävts genom F 8.3.1991/513)

2 §. Säkerhetsanordningarna för sjöfarten är fasta eller flytande.

Fasta säkerhetsanordningar är elektroniska positionsbestämningsstationer och positionsbestämningsanordningar, radar-märken, havsfyrar, ens- och sektorfyrar, ensmärken, randmärken, kummel och andra igenkänningsmärken, sjötrafikmärken, ljussignaler samt övriga med dessa jämförliga fasta anordningar.
(8.3.1991/513)

Flytande säkerhetsanordningar är bojar, remmarbojar och remmare.

3 §. Sjöfartsstyrelsen utfärdar erforderliga bestämmelser eller anvisningar:

1) om utmärkning och belysning av farlederna;

2) om benämningarna på de säkerhetsanordningarna för sjöfarten och på övriga anordningar som används vid utmärkning av farleder samt om anordningars konstruktion, om vad de anger samt om deras färg- och ljuskaraktärer; (8.3.1991/513)

3) om uppförande, utsättning, ändring och avlägsnande av säkerhetsanordningar för sjöfarten ävenom därom när dessa är i funktion; samt

4) om utmärkning av ledningar, kablar och andra motsvarande konstruktioner och anordningar som är placerade i eller ovanför havet eller vattendrag.

4 §. De säkerhetsanordningar som erfordras för sjötrafiken i offentliga farleder ombesörjes på statens vägnar av sjöfartsväsendet, om icke annorlunda är stadgat särskilt.

5 §. Säkerhetsanordning för sjöfarten får icke utan tillstånd uppföras, utsättas eller upprätthållas av annan än sjöfartsväsendet. Sådant tillstånd skall sökas hos sjöfartsstyrelsen, på vilken det ankommer att pröva huruvida anordningen är ändamålsenlig samt bestämma villkoren för uppförandet, utsättningen och underhållet av anordningen.

Säkerhetsanordning för sjöfarten, vilken utsatts eller uppförts med stöd av ovan i 1 mom. avsett tillstånd, får icke av den som erhållit tillståndet avlägsnas utan sjöfartsstyrelsens medgivande, om icke sjöfartsstyrelsen vid beviljandet av tillståndet eller annars annorlunda föreskrivit.

Är ovan i 1 mom. avsedd, med stöd av tillstånd uppförd eller utsatt säkerhetsanordning bristfällig eller vilseledande, skall sjöfartsmyndighet uppmana den som är skyldig att upprätthålla anordningen att inom utsatt tid reparera den. Underlätes reparerandet av anordningen, oaktat uppmaningen, äger sjöfartsmyndigheterna befogenhet att utföra reparationen på dens bekostnad som är skyldig att underhålla anordningen.

6 §. I närheten av farled eller annat sjötrafikområde får ej utsättas reklamljus, signalljus eller annan ljusanordning som på ett vilseledande sätt liknar någon säkerhetsanordning för sjöfarten eller som annars kan medföra fara för sjöfarten.

7 §. Om för sjöfarten viktiga ändringar beträffande säkerhetsanordningar meddelar sjöfartsstyrelsen i sin publikation "Underrättelser för sjöfarande". I brådkande fall kan sjöfartsstyrelsen meddela om ändringar även via rundradion och kustradiostationerna.

8 §. (8.3.1991/513) Om någon observerar att en säkerhetsanordning för sjöfarten inte fungerar på uppgivet sätt eller att en sådan anordning har försvunnit, blivit skadad, förskjutits från sin plats eller av någon annan orsak är vilseledande, skall han anmäla därom till närmaste lotsstation eller sjöfartsdistrikt, till sjöfartsstyrelsen eller till någon annan sjöfartsmyndighet.

9 §. Om ett fartyg, en fartygsdel eller gods som sjunkit i en farled eller inom något annat sjötrafikområde medför fara eller olägenhet för sjöfarten eller småbåtstrafiken, skall fartygets ägare eller den i vars besittning fartyget eller godset var så fort som möjligt avlägsna det sjunkna föremålet. Den som saken gäller skall vid behov sätta upp på platsen i fråga ett lämpligt tillfälligt märke för att varna sjöfarande samt utan dröjsmål anmäla det inträffade till närmaste lotsstation eller sjöfartsdistrikt, till sjöfartsstyrelsen eller till någon annan sjöfartsmyndighet. (8.3.1991/513)

Angående skyldighet att ersätta skada, som föranledes av underlätenhet att vidtaga i 1 mom. avsedd åtgärd, gäller vad därom är i skadeståndslagen (412/74) stadgat. Sjöfartsmyndigheterna är berättigade att på den försumliges bekostnad vidtaga erforderliga åtgärder för att avvärja faran eller undanskaffa hindret.

10 §. Den som bryter mot stadgandena i denna förordning eller med stöd av den utfärdade föreskrifter, skall dömas, om icke strängare straff för gärningen är stadgat annorstädes i lag, för förseelse beträffande utmärkning av farled till böter.

Den som vid en flytande säkerhetsanordning fastgör fartyg, båt, fångstredskap eller annat dylikt skall dömas, även om gärningen icke skulle ha förorsakat att anordningen har förskjutit sig från sin plats eller blivit skadad, för äventyrande av säkerhetsanordnings funktionsduglighet till böter.

11 §. De kostnader, som föranletts av åtgärder, vilka sjöfartsmyndigheter vidtagit i enlighet med stadgandena i 5 § 3 mom. och 9 § 2 mom., indrives hos den betalningsskyldiga i den ordning som om indrivning av skatter och avgifter i utsökningväg är stadgat.

12 §. Tillsynen över efterlevnaden av denna förordning och med stöd därav utfärdade bestämmelser ankommer på sjöfarts-, polis-, gränsbevaknings- och tullmyndigheterna.

13 §. (8.3.1991/513) Närmare bestämmelser om tillämpningen av denna förordning utfärdas vid behov av trafikministeriet.

14 §. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1980.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 25 februari 1961 om säkerhetsanordningar för sjöfarten (125/61) jämte däri senare företagna ändringar. Förordningens om säkerhetsanordningar för sjöfarten 4 och 5 §§, av dessa lagrum 4 § sådan den lyder i förordningar av den 30 december 1963 och den 16 mars 1979 (658/63 och 312/79), är i kraft beträffande havsområdena till utgången av år 1980 och beträffande de inre farvattnen till utgången av år 1981.

SJÖFARTSSTYRELSEN

FÖRESKRIFT

Datum: 30.4.1991

Dnr: 1/50/91

Innehåll: Trafikmärken och ljussignaler i farleder

Normgivnings- Förordning om utmärkning av farlederna
bemyndigande: 30.11.1979 (846/79) 3 §

Målgrupper: De som rör sig i farlederna

Giltighetstid: 1.6.1991 - tills vidare

Upphäver föreskrifterna: 597/81/101, 30.12.1980
3804/82/101, 7.12.1982

**SJÖFARTSSTYRELSENS BESLUT
OM TRAFIKMÄRKEN OCH LJUSSIGNALER I FARLEDER**

Utfärdat i Helsingfors den 30 april 1991

Sjöfartsstyrelsen har med stöd av 3 § förordningen den 30 november 1979 om utmärkning av farlederna (846/79), sådan den lyder delvis ändrad i förordning av den 8 mars 1991 (513/91), beslutat:

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde

Detta beslut gäller trafikmärken och ljussignaler som används på farleder för dirigering av sjötrafiken och främjande av dess säkerhet.

2 kap. Sjötrafikmärken

2 §. Placering, färger och belysning

Trafikmärkena skall vara så placerade att de observeras så lätt som möjligt och att de inte är till hinder för trafiken.

Den synliga baksidan av trafikmärket skall vara gråmålad, om inte trafikmärket utvisar förbud, påbud eller information i bågge riktningarna.

Trafikmärkena skall vid behov och i mån av möjlighet vara belysta eller försedda med reflexyta i avsedd färg.

3 §. Grupper av märken

Trafikmärkena indelas i fem olika grupper.

Grupperna är följande:

- 1) förbudsmärken,
- 2) märken som utvisar påbud eller begränsning,
- 3) informationsmärken,
- 4) hjälpmärken, samt
- 5) kabel- och ledningsmärken.

4 §. Märkenas dimensioner

Sidan på kvadratiska förbudsmärken, märken som utvisar påbud eller begränsning och informationsmärken dimensioneras på basis av sjöområdets bredd enligt följande:

sjöområdets bredd, m	sidans längd, mm
under 300	960
300 - 500	1 440
501 - 1 000	2 160
över 1 000	2 880

Sidorna på kabeltavlor och ledningsmärken dimensioneras på basis av sjöområdets bredd enligt följande:

sjöområdets bredd, m	sidornas längd, mm
under 100	600 x 1 600
100 - 500	800 x 2 400
501 - 1 000	1 200 x 3 200
över 1 000	1 600 x 4 400

Om farleden går nära stranden eller om annat särskilt skäl föreligger, kan tavlans dimensioner avvika från de givna normmåttet. Tavlans minsta tillåtna dimensioner är dock 600 mm x 1 600 mm.

Radien av den cirkelformiga delen och diagonalen av den kvadratiska delen av linjemärken för kabel eller annan ledning dimensioneras på basis av sjöområdets bredd enligt följande:

sjöområdets bredd, m	radien av linjemärkets cirkelformiga del och diagonalen av dess kvadratiska del, mm
under 1 000	1 500
1 000 - 4 500	2 500
över 4 500	3 500

5 §. Förbudsmärken

Förbudsmärke är en kvadrat med en 960 mm sida och med en 100 mm bred röd bård, i vars vita mittfält finns en figur eller beteckning i svart som anger förbudets art, och ett över det vita fältet i sned riktning draget 100 m brett rött streck som löper nedåt till höger. Då större märkesstorlekar enligt 4 § används, bestäms figurernas och streckens dimensioner i proportion till sidans längd.

Förbudsmärken är:

1) Ankringsförbud: Märket (fig. 1) förbjuder all ankring samt draggning av ankare, vajer och kättingar vid platsen för märket och inom ett område som sträcker sig 100 meter i vardera riktningen från märket. Märket placeras på en plats där ankring är förbjuden på grund av undervattenskabel eller undervattenskonstruktion, på vardera sidan av farleden så att det är synligt vid färd i båda riktningarna. Förbudets art anges med en figur i svart som föreställer ett ankare.

2) Stoppförbud: Märket (fig. 2) förbjuder ankring och angoring vid strand, kaj eller brygga vid märket och 50 meter i vardera riktningen från märket, om inte området begränsats annorlunda genom hjälpmärke. Förbudets art anges med en svart bokstav P mitt på märket.

3) Förtöjningsförbud: Märket (fig. 3) förbjuder fartyg och virkesflottar att förtöja vid strand, kaj eller brygga vid märket och 50 meter i vardera riktningen från märket, om inte området begränsats annorlunda genom hjälpmärke. Förbudets art anges med en svart figur som föreställer en pollare och en lina.

4) Passerförbud: Märket (fig. 4) anger passerförbud för fartyg och virkesflottar fram till det märke som anger samma förbud i den motsatta färdriktningen eller förbudets upphörande, om inte förbudsområdet angivits på annat sätt. Märket placeras på högra sidan av farleden i förhållande till färdriktningen. Förbudets art anges med svarta likriktade pilar på märkets mittfält.

5) Mötesförbud: Märket (fig. 5) förbjuder möte mellan fartyg med motsatta kurser samt allt passerande på det farledsavsnitt som ligger mellan märket och det märke som anger samma förbud i den motsatta färdriktningen, om inte förbudsområdet angivits på annat sätt. Förbudet gäller inte för möte med en virkesflotte eller ett småfartyg (längd under 20 m), om inga hinder finns för fartygens fria fart. Märket placeras på högra sidan av farleden i förhållande till färdriktningen. Förbudets art anges av svarta pilar som pekar i motsatta riktningar på märkets mittfält.

6) Förbud mot att orsaka svallvågor: Märket (fig. 6) förbjuter fartyg att i närheten av märket köra så, att störande svallvågor uppkommer. Förbudets art anges med en svart figur som föreställer svallvågor.

7) Förbud mot vattenskidåkning: Märket (fig. 7) förbjuter vattenskidåkning på det farledsavsnitt som börjar vid märket, om inte förbudsområdet angetts på annat sätt genom hjälpmärke. Förbudets art anges med en svart figur som föreställer en vatten-skidåkare.

8) Förbud mot brädsegling: Märket (fig. 8) förbjuter brädsailing på det farledsavsnitt som börjar vid märket, om inte förbudsområdet angetts på annat sätt genom hjälpmärke. Förbudets art anges med en svart figur som föreställer en brädseglare.

6 §. Märken som utvisar påbud eller begränsning

Märke som utvisar påbud eller begränsning är en kvadrat med 960 mm sida och en 100 mm bred röd bård och vars vita mittfält är försett med en figur eller beteckning i svart som anger påbuds eller begränsningens art. Används större märkesstorlekar enligt 4 §, bestäms figurernas och streckens dimensioner i proportion till sidans längd.

Följande märken utvisar påbud eller begränsning:

1) Fartbegränsning: Märket (fig. 9) anger att högre fart än den som anges med siffrorna i märkets mittfält är förbjuden på farledsavsnitt som begränsas av sådana märken. Siffrorna anger den tillåtna farten i kilometer i timmen (km/h). Längden av den sträcka på vilken farten är begränsad kan vid behov anges med hjälpmärke. Märket uppställs på högra sidan av farleden i förhållande till färdriktningen.

2) Stopptecken: Märket (fig. 10) används i förening med ljussignaler för att ange den plats där fartygets eller virkesflottens för senast skall stanna då ljussignalerna anger körförbud. I märkets mittfält finns ett vågrätt svart streck. Märket placeras, beroende på terrängen eller konstruktionerna på väntplatsen, på farledens högra eller vänstra sida i förhållande till färdriktningen.

3) Allmänt varningsmärke: Märket (fig. 11) föreskriver särskild försiktighet i trafiken i närheten av märket. Orsaken till att märket utsatts och det område där märket gäller kan vid behov anges med hjälpmärke. Varningsmärkets mittfält är försett med ett lodrätt svart streck.

4) Påbud om ljudsignal och dess art: Vid märket (fig. 12) skall fartyg avge ljudsignal, vars art anges av ett hjälpmärke under själva märket. Påbudet anges av en svart cirkel mitt på märket. Märket placeras på farledens högra sida i förhållande till färdriktningen.

5) Begränsad segelfri höjd: Märket (fig. 13) anger att den segelfria höjden är begränsad vid märket eller på ett farledsavsnitt som är markerat med sådana märken. Svarta siffror i märkets mittfält anger den tillåtna segelfria höjden i meter. En svart nedåtpekande triangel vid märkets övre kant anger begränsningen. Märket placeras antingen på farledens högra sida i förhållande till färdriktningen eller på vardera sidan, utom vid broar, där det anbringas på en brobalk. Om märket är försett med ett hjälpmärke som anger den riktning i vilken begränsningen gäller (fig. 29), utvisar märket den tillåtna segelfria höjden i den angivna riktningen mellan märket och farledskanten eller mellan två märken som vardera är försedda med dylika hjälpmärken.

6) Begränsat djupgående: Märket (fig. 14) anger att djupgåendet i farleden är begränsat vid ett sådant märke eller på en sträcka som är markerad med sådana märken. Det tillåtna djupgåendet anges i meter med svarta siffror i märkets mittfält. En svart uppåtpekande triangel vid märkets nedre kant anger begränsningen.

7) Begränsad fartygsbredd: Märket (fig. 15) anger att fartygsbredden är begränsad vid ett sådant märke eller på en sträcka som är markerad med sådana märken. Största tillåtna fartygsbredd anges i meter med svarta siffror i märkets mittfält. Svarta trianglar vid märkets vänstra respektive högra kant pekar in mot de siffror som anger största tillåtna fartygsbredd. Märket placeras endera på högra sidan av farleden i förhållande till färdriktningen eller på vardera sidan av farleden.

8) Kraftig ström: Märket (fig. 16) anger att det efter ett sådant märke i farleden förekommer ström som inverkar störande på navigeringen. Strömriktningen kan vid behov anges med hjälpmärke. Strömmen anges av en svart figur mitt på varningsmärket. Märket placeras på endera högra eller vänstra sidan av farleden i förhållande till färdriktningen.

9) Farledskant: Märket (fig. 17) anger att farledskanten invid ett sådant märke ligger på ett vinkelrätt avstånd därifrån. Fartyg med största i farleden tillåtna fartygsbredd skall hålla minst det avståndet till märket som märket anger. Den vita svarta triangeln i märkets mittfält anger den vinkelräta riktningen till farledens kant och siffrorna i triangeln anger avståndet mellan farledskanten och märket i meter.

10) Varning - badställe: Märket (fig. 18) anger att det efter märket finns ett allmänt badställe i farledens närhet. Märket anger att särskild försiktighet bör iakttas på ett sådant ställe på grund av simmare. Påbudets art anges av en svart figur föreställande en simmare och vågor i märkets mittfält. Märket placeras på den sida av farleden där badstället ligger.

11) Uppmaning att ta kontakt per radiotelefon: Vid märket (fig. 19) skall fartyget ta kontakt per radiotelefon i enlighet med vad märket påbjudar. Påbudets art anges av en bokstavsförkortning för radiotelefontypen i märkets mittfält och av anropskanalens nummer därunder. Närmare anvisningar om upprättande av kontakt anges med hjälpmärke. Märket placeras på ett synligt ställe i förhållande till färdriktningen.

7 §. Informationsmärken

Informationsmärket är en kvadrat med 960 mm lång sida och en vit figur eller beteckning på blå botten utvisande informationens art. Då större märken enligt 4 § används, bestäms figurernas dimensioner i proportion till sidans längd.

Informationsmärkarna är:

1) Angöring tillåten: Märket (fig. 20) anger kajer och andra platser som reserverats för angöring. Angörande av stranden eller, om detta inte är möjligt, ankring är tillåten för fartyg och virkesflottar på den sidan av farleden där märkerna utsätts. Märket har en vit bokstav P på blå botten. Märket kan förses med hjälpmärke enligt 8 § 1 punkten (fig. 29) som utvisar den riktning i vilken märket gäller.

2) Förtöjning tillåten: Märket (fig. 21) anger att förtöjning är tillåten för fartyg och virkesflottar vid strand eller kaj vid märket och 50 meter i vardera riktningen från märket, om inte det område märket gäller angetts på annat sätt med hjälpmärke. Förtöjning betecknas med en vit figur föreställande en pollare och en lina.

3) Märke som anger korsande ledning: Märket (fig. 22) placeras antingen på farledens högra sida i förhållande till färdriktningen eller på vardera sidan av farleden på den punkt där ledningen korsar farleden. Ledningen betecknas med en vit åskvigg på märket. Märket utsätts tillsammans med det märke som anger begränsad segelfri höjd. Om flera luftledningar förekommer i näheten av varandra, utmärks de yttersta ledningarna med en kombination av det märke som anger begränsad segelfri höjd och det som anger korsande ledning och dessutom eventuellt med hjälpskylt. I detta fall anges trygg segelfri höjd under den lägsta luftledningen på märket som anger begränsad segelfri höjd. Anstående de bestämmelser och anvisningar som skall iakttas då luftledning dras över farled har sjöfartsstyrelsen utfärdat särskilda anvisningar.

4) Telefon: Märket (fig. 23) är försett med en vit figur föreställande en telefon. Märket kan förses med hjälpmärke enligt 8 § 2 punkten som anger på vilket ställe eller på vilket avstånd en telefon finns.

5) Märke som anger korsande färjled: Märket (fig. 24 och 25) placeras på en väl synlig plats 500-1 300 m före den plats i färdriktningen där farleden korsas av en färjled. Färjleden betecknas på märket med en vit figur föreställande en färja. Om färjan är linstyrd, är märket försett med ett vitt streck som föreställer en vajer (fig. 24). Är färjan frigående, saknar märket det streck som föreställer vajern (fig. 25). Märket finns alltid som förmärke före korsande färjled tillsammans med ett märke enligt figur 12 (påbud om ljudsignal), vilket tjänar som huvudmärke.

6) Märke som anger möjlighet till radiotelefonkontakt: Märket (fig. 26) anger att det är möjligt att upprätta radiotelefonkontakt från farleden på den anropskanal som märket anger. På märket betecknas radiotelefontypen med en bokstavsförkortning i vitt på blå botten och anropskanalens nummer anges nedanför. Märket placeras på ett synligt ställe i förhållande till färdriktningen.

7) Dricksvattpost: Märket (fig. 27) är försett med en vit figur föreställande en vattenkran. Märket kan också förses med ett hjälpmärke enligt 8 § som anger var vattenposten är belägen.

8) Förbud, påbud eller begränsning upphör: Märket (fig. 28) anger den punkt där ett tidigare vid farleden utsatt märke som utvisar förbud, påbud eller begränsning upphör att gälla. Märket är försett med ett vitt diagonalt streck som betecknar upphörande. Märket placeras på högra sidan av farleden eller på baksidan av ett märke som utvisar förbud, påbud eller begränsning och som är avsett för den motsatta färdriktningen.

8 §. Hjälpmärken

Hjälpmärkena är extra skyltar som förekommer tillsammans med sjötrafikmärken som utvisar förbud, påbud eller begränsning samt tillsammans med informationsmärken.

Hjälpmärkena är:

1) Hjälpmärke som anger den riktning i vilken märket gäller: Märket (fig. 29) är en vit rätvinklig triangel vars räta vinkel pekar horisontellt. Triangelns vertikala sida är lika hög som märket. Märket används tillsammans med huvudmärket för att ange den riktning i vilken detta gäller och det anbringas omedelbart intill huvudmärket.

2) Hjälpskylt: Hjälpskylten (fig. 30, 16 och 12) är en vit rektangel med samma bredd som huvudmärket. Hjälpskyltar som anger avstånd eller den sträcka på vilken märket gäller anbringas ovanför huvudmärket. Övriga hjälpskyltar som preciserar huvudmärket anbringas nedanför huvudmärket.

9 §. Kabel- och ledningsmärken

Kabeltavla och ledningsmärke: Märket (fig. 31) utvisar plats på farled eller annat sjöområde som trafikeras, där kabel, vatten-, avlopps- eller annan ledning finns nedsänkt under vattnet. Kabeltavlan och ledningsmärket utgörs av rektanglar som är kromgula till färgen; kabeltavlan är försedd med ordet KAAPELI,

KABEL eller CABLE och ledningsmärket med ett omnämnande om ledningens karaktär, i stora svarta bokstäver. Kabeltavlans eller ledningsmärkets stödpelare har turvis gula och svarta, ca 0,5 meter breda vågräta ränder, varav den rand som är närmast tavlan är gul. Kabeltavlan och ledningsmärket placeras på vardera stranden till sjöområdet vinkelrätt mot kabelns, vattenledningens, avloppsledningens eller annan avsedd lednings riktning så, att den räta linje som löper genom tavlorna utvisar kabelns, vattenledningens, avloppsledningens eller annan avsedd lednings läge. Om sjöområdets bredd överstiger 2 km, utmärks kabel, vattenledning, avloppsledning eller annan ledning dessutom med linjemärken.

Linjemärken: Den linje som löper genom märkena, ett nedre och ett övre (fig. 32), utvisar kabelns läge. Det nedre linjemärket är en cirkelformig röd tavla som är fäst på stödpelare och försedd med en vit kant vars bredd utgör 1/8 av tavlans diameter. Det övre linjemärket består av två vid samma stödpelare ovanför varandra fasta taylor, av vilka den övre är likadan som det nedre linjemärket. Omedelbart nedanför denna är en snedställd kvadratisk vit tavla med en röd kant vars bredd utgör 1/8 av tavlans diagonal. Linjemärkenas stödpelare har 0,4-0,8 m breda, vågräta, turvis vita och röda ränder. Linjemärkena uppställs på den strand som ligger närmare farleden.

Angående de bestämmelser och anvisningar som skall iakttas vid kabel- och ledningsdragning under farled har sjöfartsstyrelsen utfärdat särskilda anvisningar.

Ordet "CABLE" skall användas på alla taylor vid huvudinfartslederna. Vid andra farleder används det finska ordet "KAAPELI" om majoriteten av invånarna i den kommun där varnings-tavlan är uppställd är finskspråkig och på motsvarande sätt det svenska ordet "KABEL" om majoriteten av kommuninvånarna är svenskspråkig.

Tavlans text skall vara av den storlek som anges av nedstående tabell:

Tavlans storlek	KAAPELI	KABEL	CABLE
600 x 1600	400 x 1520	400 x 1520	400 x 1475
800 x 2400	600 x 2280	600 x 2280	600 x 2212
1200 x 3200	800 x 3040	800 x 3040	800 x 2949
1600 x 4400	1100 x 4180	1100 x 4180	1100 x 4055

3 kap. Ljussignaler

10 §. Innebörd och placering

Trafiken på kanaler och vid rörliga broar, i smala passager, i skarpa krökar och i korsningar mellan isvägar, på hamnområden och vid broar även annanstans än över allmän farled kan dirigeras med ljussignaler.

Ljussignalerna har följande innebörder:

- 1) två fasta röda ljus invid varandra: trafikering förbjuden,
- 2) ett fast rött ljus: trafikering förbjuden,
- 3) två fasta gröna ljus bredvid varandra: trafikering tillåten,

4) ett fast grönt ljus: trafikering tillåten; eventuella faktorer som orsakar trafikbegränsning anges med en särskild signal,

5) ett lilafärgat blinkljus: segelfria höjden begränsad på grund av stängd rörlig bro eller på grund av port som begränsar den segelfria höjden; fartyg som är högre än den tillåtna segelfria höjd som anges med trafikmärke som är anbringat på bron eller porten (fig. 13) kan inte passera under bron eller porten; fartyget svarar självt för att den segelfria höjden är adekvat; bron eller porten öppnas om fartyget anhåller därmed en lång ljudsignal eller i radiotelefon,

6) ett fast vitt ljus: fartyget eller virkesflotten har observerats, men skall invänta anvisningar,

7) ett vitt blinkljus: fartyget eller virkesflotten har observerats; slussen eller farleden håller på att bli ledig och fartyget eller virkesflotten kan bereda sig på att fortsätta sin färd,

8) ett gult blinkljus: den rörliga bron eller farleden är obevakad; infart är tillåten på eget ansvar med iakttagande av försiktighet; eventuella trafikbegränsande faktorer utmärks med särskild signal eller med trafikmärke.

Ljussignalerna skall vara anbringade på svarta fondskivor, som är fästa på hamn-, sluss- eller brokonstruktioner eller placerade på högra sidan om farleden i förhållande till färdriktningen. Sjöfartsstyrelsen beslutar på basis av trafikställets behov om den signalkombination som i varje enskilt fall skall användas (fig. 33 och 34).

Sjöfartsstyrelsen kan i undantagsfall förordna om ljussignaler av annat slag eller dirigering av trafiken utan ljussignaler.

4 kap. Särskilda bestämmelser

11 §. Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 juni 1991.

Genom detta beslut upphävs sjöfartsstyrelsens beslut den 30 december 1980 angående trafikmärken och ljussignaler i farleder samt sjöfartsstyrelsens beslut den 7 december 1982 om användning av text och texttyper på nya kabeltavlor.

Gamla trafikmärken skall före utgången av år 1991 bytas ut mot trafikmärken som svarar mot fordringarna i detta beslut.

Generaldirektör

Kyösti Vesterinen

Chefen för farledsavdelningen
sjöfartsrådet

Kimmo Mannola

SJÖFARTSSTYRELSEN

ANVISNING

Datum: 30.4.1991

Dnr: 1/50/91

Innehåll: Anvisning om anläggande av luftledningar, kablar och andra ledningar i sjötrafikområde

Normgivnings-
bemyndigande: Sjöfartsstyrelsens beslut om trafikmärken och ljussignaler i farleder 30.4.1991, 7 och 9 §§

Målgrupper: De som anlägger luftledningar, kablar och andra ledningar

Giltighetstid: 1.6.1991 - tills vidare

Upphäver anvisning: 597/81/101, 30.12.1980

**SJÖFARTSSTYRELSENS ANVISNING
OM ANLÄGGANDE AV LUFTLEDNINGAR, KABLAR OCH ANDRA LEDNINGAR**

Utfärdat i Helsingfors den 30 april 1991

Sjöfartsstyrelsen har med stöd av 7 och 9 §§ i sitt beslut den 30 april 1991 om trafikmärken och ljussignaler i farleder beslutat:

1. LUFTLEDNINGAR

Allmänt

De största masthöjderna för fartyg i farleder fastställs av sjöfartsverket. Den som anlägger en luftledning skall fråga sjöfartsdistriktet vilken segelfri höjd som behövs. Av vattenlagens (264/61) stadganden följer att tillstånd måste sökas hos vattendomstol för anläggande av en luftledning över allmän farled eller flottningsled i de fall då anläggaren av ledningen inte anser sig kunna iaktta den segelfria höjd som sjöfartsverket har meddelat.

Vid anläggande av luftledning gäller vad som stadgas om luftledningar i handels- och industriministeriets beslut den 20 februari 1974 om elsäkerhetsföreskrifter (205/74).

Elinspekionscentralen har i sin publikation A4-86, Föreskrifter för luftledningar för starkström, meddelat kompletterande anvisningar och förklaringar angående placering av och konstruktionskrav för luftledningar ovanför vattenområden.

Den som anlägger en luftledning skall se till att vattendraget korsas på tillräckligt hög höjd, inte enbart ovanför allmänna farleder och flottningsleder utan också på områden där sjöburen trafik med sannolikhet kan tänkas förekomma. Sjöfartsstyrelsens publikationsförsäljning säljer rekommendationer om segelfria höjder under luftledningar i insjö- och havsområden.

Då en ny luftledning anlagts skall anläggaren göra anmälan därom samt meddela den säkra segelfria höjden under ledningen till sjöfartsstyrelsen och till lantmäteristyrelsen för utmärkning på kartor och sjökort. Anmälan skall alltid göras när luftledningen korsar en utmärkt allmän farled. Anmälan rekommenderas även vid anläggande av andra ur sjötrafiksypunkt viktiga luftledningar.

Utmärkning av luftledning

På områden där sjöburen trafik med sannolikhet kan tänkas förekomma, skall en luftledning som korsar ett vattendrag utmärkas med sjötrafikmärket "luftledning" var till ett märke som anger begränsad segelfri höjd används, på vilket den trygga segelfria höjden är utsatt.

Märkena skall vara så placerade att de lätt kan urskiljas från ett annalkande fartyg, så att fartyget utan svårighet i god tid kan vändas tillbaka eller stannas.

Spänningen i en ledning på över 380 V kan dessutom anges på hjälpskylt nedanför luftledningsmärket.

2. KABLAR

Allmänt

Enligt gällande stadganden i vattenlagen skall tillstånd alltid sökas hos vattendomstol för anläggande av kraftledning under allmän farled eller flottningsled.

Vid anläggande av kabel skall stadgandena om sjökablar i handels- och industriministeriets beslut (205/74) iakttas.

Utmärkning av kabel i terrängen och på sjökort och kartor avser att ge ägaren skydd mot de risker den sjöburna trafiken innebär. Kablarna bör därför utmärkas vid alla korsningar av vattendrag, och inte enbart då kabeln korsar en allmän farled.

Anläggaren av kabeln skall underrätta sjöfartsstyrelsen om kabelns läge så att läget på segelbara vattenområden kan utmärkas på sjökorten.

Anmälan om telefonkabel och elkabel på högst 380 V är dock underställd ägarens prövning.

Kabeltavlornas placering, material mm.

Kabeltavlor:

På vardera stranden av vattendraget placeras en kabeltavla vinkelrätt mot kabelns riktning sålunda, att den räta linje som löper genom tavorna utvisar kabelns bana. Om kabeln kröker sig i vattendraget, bör kabeltavlorna utvisa kabelns läge i själva farleden.

Kabeltavlor tillverkas av samma material som övriga sjötrafikmärken eller av annat lämpligt material, t.ex. bräder, och de uppställs på stödpelare på tillräcklig höjd.

Linjemärken:

Nedre linjemärke uppställs så nära stranden som möjligt och övre linjemärke på ett avstånd från det nedre motsvarande cirka 1/20 av den del av kabeln som löper i en rät linje under vattnet, i fall man inte på grund av förhållandena måste nöja sig med ett kortare avstånd.

Om kabeln inte i samma riktning korsar hela vattenområdet, skall linjemärken uppställas på vardera stranden.

På trånga farledsavsnitt där det finns flera kablar och andra ledningar intill varandra behöver dessa inte utmärkas var för sig. I stället skall i vardera ändan av området uppställas varningstavlor som anger typen av ledning, t.ex. KABLAR I SUNDET 2000 m och/eller KAAPELEITA SALMESSA 2000 m, enligt noggrannare anvisningar från sjöfartsdistriktet.

3. VATTENLEDNINGAR, AVLOOPPSLEDNINGAR O.DYL.

Enligt gällande stadganden i vattenlagen skall tillstånd alltid sökas hos vattendomstol för anläggning av vattenledning, avloppsledning eller annan ledning under allmän farled eller flottningsled.

Vid utmärkning av vattenledning, avloppsledning o.dyl. som lagts under vattenytan, iakttas i tillämpliga delar anvisningarna om utmärkning av kablar som lagts under vattenytan, såvida ledningen i fråga kan anses vara utsatt för risker förbundna med sjötrafiken. Typen av ledning skall anges på tavlan, t.ex. NATURGAS och/eller MAAKAASU.

Den som anlägger en ledning skall underrätta sjöfartsstyrelsen om ledningens läge, så att läget på segelbara vattenområden kan utmärkas på sjökorten.

4. BELYSNING AV WARNINGSTAVLOR

Märken som anger luftledningar som korsar ett hamnområde, en allmän ankringsplats eller en upplyst farled, samt tavlor och linjemärken som anger kablar som korsar sådana områden, skall under den mörka tiden vara belysta om detta är möjligt till en skälig kostnad.

Linjemärken skall belysas med ljus som är av samma färg som den mellersta delen av märket. Nedre linjemärken skall således belysas med rött och övre linjemärken med rött och därunder med vitt. Varningstavlor belyses genom att ett ljus riktas mot dem.

5. BESTÄMMELSE OM IKRAFTTRÄDANDE

Denna anvisning träder i kraft den 1 juni 1991 och den upphäver sjöfartsstyrelsens direktiv den 30 december 1980 angående de bestämmelser och direktiv som skall iakttas vid anläggande av luftledningar, kablar och andra ledningar.

Generaldirektör

Kyösti Vesterinen

Chefen för farledsavdelningen,
sjöfartsrådet

Kimmo Mannola